

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

3 AVRIL 1957.

WETSVOORSTEL

tot invoering van de leeftijdsgrens
van het leidend personeel
van de instellingen van openbaar nut.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

De leeftijdsgrens van de gouverneurs, beheerders, directeurs, commissarissen en afgevaardigden van de Regering, bij koninklijk besluit benoemd in de instellingen van openbaar nut en in de vennootschappen op aandelen van het moederland of van de kolonie, waarin de Staat of de kolonie vertegenwoordigd zijn krachtens een wet, een concessie, een overeenkomst of statuten, werd vastgesteld bij de wet van 10 juni 1937 en de koninklijke besluiten van 14 oktober 1937 en 30 november 1939.

Bij het koninklijk besluit van 14 oktober 1937 wordt de leeftijdsgrens bepaald op 67 jaar en bij artikel 3 worden drie verlengingen van één jaar toegestaan, wanneer het mandaat bezoldigd is, en vijf verlengingen van één jaar voor een mandaat dat niet bezoldigd is of recht geeft op presentiegeld.

In de wet van 10 juni 1937 en in het koninklijk besluit van 30 november 1939 worden de instellingen van openbaar nut opgesomd waarvoor de leeftijdsgrens geldt.

Sommigen hebben aangevoerd dat de wettelijke bepalingen van opsomming aard zijn en dat zij derhalve niet van toepassing zijn op de instellingen van openbaar nut die in deze opsomming niet voorkomen. Zij betogen dat, voor de niet vermelde instellingen, het benoemingsbesluit de leeftijdsgrens moest bepalen en dat zij zeker het recht hebben een mandaat dat na de leeftijd van 67 jaar verstrijkt te voltooien, indien in het besluit geen grens is bepaald.

Dat schijnt niet de bedoeling van de wetgever te zijn en de bekendgemaakte lijsten schijnen bovendien onvolledig namelijk ten gevolge van de oprichting van nieuwe instellingen.

De koninklijke besluiten van 14 oktober 1937 en 30 november 1939 vallen onder de wet van 1 mei 1939 en kunnen alleen door een wet worden gewijzigd.

Dit wetsvoorstel heeft ten doel de leemten die voorkomen in de opsomming van de parastatale instellingen en van

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

3 AVRIL 1957.

PROPOSITION DE LOI

instituant la limite d'âge
du personnel de direction
des établissements d'intérêt public.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS.

La limite d'âge des gouverneurs, administrateurs, directeurs, commissaires et délégués du Gouvernement, nommés par Arrêté Royal dans les institutions d'intérêt public et dans les sociétés par actions de la métropole ou de la Colonie, dans laquelle l'Etat ou la Colonie sont représentés en vertu d'une loi, d'une concession, d'une convention ou de statuts, a été fixée par la loi du 10 juin 1937 et les arrêtés royaux des 14 octobre 1937 et 30 novembre 1939.

L'arrêté royal du 14 octobre 1937 dit que la limite d'âge est de 67 ans et l'article 3 permet trois prolongations d'un an, lorsque le mandat est rémunéré et cinq prolongations d'un an pour un mandat non rémunéré ou donnant droit à des jetons de présence.

La loi du 10 juin 1937 et l'arrêté royal du 30 novembre 1939 citent les établissements d'intérêt public auxquels s'applique la limite d'âge:

Certains se sont prévalus du fait que les dispositions légales étaient énumératives pour prétendre qu'elles ne s'appliquaient pas aux établissements d'utilité publique non repris dans l'énumération. Ils soutiennent que dans le cas des établissements non mentionnés, c'est l'arrêté de nomination qui doit fixer la limite d'âge et qu'ils ont, certainement, le droit de terminer un mandat échéant après l'âge de 67 ans si l'arrêté ne prévoit pas de limite.

Il ne semble pas que ce soit là l'intention du législateur et il apparaît que les listes publiées sont incomplètes notamment à la suite de la fondation de nouveaux établissements.

Les arrêtés royaux des 14 octobre 1937 et 30 novembre 1939 tombant sous la loi du 1er mai 1939, ils ne peuvent être modifiés que par une loi.

Le but de la présente proposition de loi est de combler les lacunes dans l'énumération des paraétatiques et des

de vennootschappen op aandelen van het moederland en van de kolonie waarin de Staat of de kolonie vertegenwoordigd zijn aan te vullen met bepalingen die voor alle gevallen gelden.

sociétés par actions de la métropole et de la colonie dans lesquels l'Etat ou la Colonie sont représentés en fixant des dispositions applicables dans tous les cas.

L. D'HAESELEER.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

De leeftijdsgrens van de gouverneurs, voorzitters, beheerders, directeurs, commissarissen en afgevaardigden van de Regering, bij koninklijk of ministerieel besluit benoemd in de instellingen van openbaar nut of in de vennootschappen op aandelen van het moederland of van de kolonie waarin de Staat of de Kolonie vertegenwoordigd zijn krachtens een wet, een concessie, een overeenkomst of statuten wordt niettegenstaande de duur van het lopende mandaat, bepaald op 67 jaar.

Art. 2.

Wanneer het mandaat aan een ambtenaar werd verleend met inachtneming van de administratieve functie van de belanghebbende, verstrijkt dit mandaat met de stopzetting van de administratieve functie.

Indien het mandaat werd verleend om redenen van bevoegdheid die geen verband houden met de hoedanigheid van ambtenaar, kan de belanghebbende verlenging ervan aanvragen, die in voorkomend geval wordt toegestaan. De duur van deze verlenging wordt bepaald bij een in ministeraad overlegd koninklijk besluit. Indien de ambtenaar de leeftijdsgrens van zijn functie bereikt heeft, bedraagt de verlenging, die tweemaal kan hernieuwd worden, één jaar.

Art. 3.

Onverminderd de toepassing van de bepalingen van voorgaande artikelen 1 en 2, kan de persoon die met een van de bedoelde mandaten is bekleed, wanneer hij de leeftijd van 67 jaar heeft bereikt verlenging van zijn mandaat aanvragen, voor drie termijnen van ten hoogste één jaar, wanneer het een bezoldigd mandaat betreft en voor vijf termijnen van ten hoogste één jaar wanneer het een onbezoldigd mandaat betreft of een mandaat dat alleen recht geeft op presentiegeld. De eerste verlenging wordt toegestaan bij koninklijk of ministerieel besluit, naar gelang van het geval; de andere kunnen alleen door een in ministeraad overlegd koninklijk besluit worden toegestaan.

Art. 4.

Worden beschouwd als instellingen van openbaar nut, alle huidige en toekomstige instellingen en organismen waarbij de Staat of de Kolonie betrokken zijn of waarvan zij de gouverneurs, voorzitters, beheerders of directeurs aanwijzen of wier aanwijzing zij goedkeuren.

Art. 5.

De bepalingen van het eerste artikel, litt. a, d en f van de wet van 10 juni 1937 betreffende de coördinatie van de werking, de inrichting en de bevoegdheden van zekere in-

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

La limite d'âge des gouverneurs, présidents, administrateurs, directeurs, commissaires et délégués du Gouvernement, nommés par arrêté royal ou ministériel dans les institutions d'intérêt public ou dans les sociétés par actions de la métropole ou de la colonie dans lesquelles l'Etat ou la Colonie sont représentés en vertu d'une loi, d'une concession, d'une convention ou de statuts est fixée, nonobstant la durée du mandat en cours, à 67 ans.

Art. 2.

Lorsque le mandat a été conféré à un fonctionnaire en considérant la fonction administrative de l'intéressé, ce mandat prend fin avec la cessation de la fonction administrative.

Si le mandat a été attribué pour des raisons de compétences sans relation avec la qualité de fonctionnaire, l'intéressé peut en demander la prolongation qui sera accordée éventuellement. La durée en sera fixée par arrêté royal délibéré en conseil des ministres. Si le fonctionnaire est à la limite d'âge de fonction la prolongation est d'un an, renouvelable deux fois.

Art. 3.

Sans préjudice de l'application des dispositions des articles 1 et 2 ci-dessus, la personne investie d'un des mandats visés peut, lorsqu'elle atteint l'âge de 67 ans, demander des prolongations de son mandat pour trois termes d'une année au plus lorsqu'il s'agit d'un mandat rémunéré et pour cinq termes d'une année au plus lorsqu'il s'agit d'un mandat non rémunéré ou ne donnant droit qu'à des jetons de présence. La première prolongation est accordée par arrêté royal ou arrêté ministériel selon le cas, les autres ne peuvent l'être que par arrêté royal délibéré en conseil des ministres.

Art. 4.

Sont considérés comme institutions d'intérêt public, toutes les institutions et tous les organismes présents et futurs dans lesquels l'Etat ou la Colonie sont intéressés ou dont ils désignent les gouverneurs, présidents, administrateurs ou directeurs ou en approuvent la désignation.

Art. 5.

Les dispositions de l'article 1er, littéra a, d et f de la loi du 10 juin 1937 relative à la coordination de l'organisation et des attributions de certaines institutions d'intérêt public,

stellingen van openbaar nut, van de artikelen 1, 2 en 3 van het koninklijk besluit van 14 oktober 1937 en van artikel 10 van het koninklijk besluit van 30 november 1939, in zover dit het koninklijk besluit van 14 oktober 1937 aanvult, worden vervangen door de bepalingen van deze wet.

Art. 6.

De Minister van Financiën en de Minister van Koloniën zijn met de toepassing van deze wet belast.

des articles 1, 2 et 3 de l'arrêté royal du 14 octobre 1937 et de l'article 10 de l'arrêté royal du 30 novembre 1939 en ce qu'il complète l'arrêté royal du 14 octobre 1937 sont remplacées par les dispositions de la présente loi.

Art. 6.

Le ministre des Finances et le ministre des Colonies sont chargés de l'application de la présente loi.

L. D'HAESELEER,
P. DESCHEPPER,
L. ROMBAUT,
Ch. JANSSENS,
H. WILLOT,
R. BECQUEVORT.
